

IN MEMORIAM

PROF. DR. BORIS KOMPARE, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD., 1956–2014

Svojo življenjsko pot je po kratki boleznini konec oktobra 2014 prehitro sklenil naš spoštovani sodelavec in kolega prof. dr. Boris Kompore. Prof. Kompore se je skoraj vso svojo profesionalno delovno dobo po mojem mnenju ukvarjal z najplemenitejšim inženirskim delom, to je z oskrbo ljudi z zdravo pitno vodo. Vsi ljudje, živali in tudi rastline ne moremo brez najplemenitejše tekočine v vesolju. Vode na naši Zemlji je le na videz zelo veliko, vendar kvalitetne, zdrave pitne vode ni v izobilju, zato moramo z njo ravnati skrbno in odgovorno do vseh v okolju, še posebno tam, kjer jo lahko primanjkuje. Boris je o vodi, njeni kakovosti, uporabi in čiščenju vedel največ v slovenskem prostoru. Bil je redni profesor Fakultete za gradbeništvo in geodezijo na Inštitutu za zdravstveno hidrotehniko, nosilec predmetov za oskrbo z zdravo pitno vodo ter pristojen za poučevanje zdravstvene hidrotehniko.

Boris Kompore se je rodil 17. junija 1956 v Postojni. Leta 1975 je dokončal I. gimnazijo Bežigrad v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je vpisal na Fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo. Diplomiral je na hidrotehnični smeri leta 1980. Po diplomi se je 6. junija 1980 zaposlil na fakulteti, najprej kot strokovni sodelavec na Inštitutu za zdravstveno hidrotehniko, nato pa na vabilo prof. dr. Mitje Rismala kot pedagoški in raziskovalni sodelavec IZH-ja, kjer je prehodil celotno pot, od asistenta do rednega profesorja. Leta 1991 je zaključil podiplomski študij hidrotehniko in odšel na petmesečno študijsko izpopolnjevanje o ekološkem modeliranju na danski kraljevi šoli za farmacijo pri svetovno znanem prof. Svenu Eriku Jørgensenu v Københavnu. Na njegovo vabilo smo ga tam tudi obiskali in skupaj z njim, ob znani morski dekllici, zrl čez preliv proti Malmöju v Švedski, ker takrat še ni bilo zgrajenega mostu.

Leta 1983 je bil prvič izvoljen v naziv asistenta za predmeta vodovod in čiščenje pitne vode, leta 1996 prvič v naziv docent, 2002. v naziv izredni profesor za zdravstveno hidrotehniko in ekološko inženirstvo in leta 2007 v naziv rednega profesorja za okoljsko inženirstvo.

Težko je na kratko zaobjeti celovito življenjsko delo profesorja Komporeta na področju hidrotehniko in okoljskega inženirstva, kjer je uspešno združil delo visokošolskega učitelja, odličnega raziskovalca in vrhunskega strokovnjaka.

Naj najprej omenim njegovo pedagoško delo. Bil je mentor petim doktorandom in šestim magistratom ter mentor ali somentor več kot 100 diplomantom, od katerih so bili trije nagajeni s fakultetno Prešernovo nagrado. S študenti, diplomanti in mladimi raziskovalci je znal vzpostaviti dober odnos in jih motivirati za delo. To se odraža tudi v dobri kvaliteti diplom, magisterijev in doktoratov.

Bil je nosilec predmetov vodovod in čiščenje pitne vode ter nosilec pri predmetih osnove čiščenja voda, komunalne naprave in zaščita voda. Na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani pa je bil nosilec pri predmetu tehnologija in tehnika pitnih in odpadnih voda.

Napisal je učbenik iz urbane odvodnje, za predmeta osnove čiščenja vode in priprava pitne vode pa ima na spletnih straneh objavljena skripta in delno prosojnice predavanj, rešene primere vaj in dodatno študijsko gradivo.

Kolega Boris Kompore je skrbel tudi za strokovni razvoj okoljskega inženirstva, skupaj s sodelavci je objavil dve poljudnoznanstveni knjigi ter več deset strokovnih člankov. Bil je pooblaščen inženir in revident pri Inženirski zbornici Slovenije. Imel je številne stike v domačih in tujih institucijah. Kot konzultant je sodeloval pri številnih domačih in tujih komisijah, kot je mednarodna komisija za rešitev poplavne varnosti Nove in Stare Gorice, bil je v ekspertni skupini za pripravo Nacionalnega programa vodnega gospodarstva Slovenije, pri Celostni okoljski študiji povodja Donave ter član ekspertne skupine PHARE. Bil je konzultant pri pripravi zakona o vodah (MOP), konzultant pri pripravi uredbe za določitev vodovarstvenih območij v RS v MOP ter sodni izvedenec za vodovode pa še bi lahko našteval.

Aktivno se je udeležil številnih strokovnih in znanstvenih srečanj, seminarjev in simpozijev. Bil je predsednik Slovenskega društva za zaščito voda, član društva vodarjev DVS, član slovenskega društva za hidravlične raziskave SDHR in še številnih drugih ter član mednarodnega društva za ekološka modeliranja (ISEM), redni član Ney York Academy of Science (NYAS),

član European Engineering Graduate Schoole of Environment – Water (EWG,) in član EC-Socrates-ENTNET for Environment.

Skupaj s prof. Steimanom je v okviru Evropske skupnosti vodil mednarodni projekt TEMPUS z naslovom Podiplomski študij vodnega gospodarstva in zdravstvene hidrotehnike, v okviru katerega je bilo organiziranih v treh letih 16 seminarjev. Poleg oskrbe z vodo se je intenzivno ukvarjal s problemi ekologije in umetne inteligence. Sodeloval je pri razvoju orodij umetne inteligence s Fakulteto za elektrotehniko in računalništvo ter z Inštitutom Jožef Stefan.

Znanstvenoraziskovalna dejavnost prof. Kompareta je obširna in kvalitetna. Kot samostojni raziskovalec je imel številko 3540, kar nam pove, da jo je dobil še kot zelo mladi raziskovalec. Sprva je sodeloval pri raziskovalnih nalogah kot sodelavec raziskovalne skupine v hidrotehničnem odseku pod vodstvom prof. Rudija Rajarja. V času obiska na Danskem pa je bil član znanstvenoraziskovalne skupine za ekološko modeliranje. Poudarek je bil na modelih eutrofikacije jezer, na procesih transporta in preobrazbe toksičnih snovi v okolju in na novih postopkih nitrifikacije in denitrifikacije močno organsko obremenjenih voda.

Od leta 1992 je bil član znanstvenoraziskovalne skupine pri projektu Bio-geo-kemični cikli v ekologiji pod vodstvom dr. Jožeta Pezdčiča (IJS – Inštitut Jožef Stefan) in prof. Rudija Rajarja. Prav tako je bil od leta 1992 zunanji, neformalni član, od 1995. pa formalni član raziskovalnih skupin za umetno inteligenco na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo in na Inštitutu Jožef Stefan v Ljubljani pod vodstvom prof. Ivana Bratka. Tako je pri nas v ekologiji oral ledino z uporabo umetne inteligence pri gradnji ekoloških modelov. Od leta 1995 je bil samostojni odgovorni nosilec več temeljnih, aplikativnih in ciljanih (CRP) raziskovalnih programov pri MZT (zdaj MŠZŠ) in MOP. Med letoma 1997 in 2000 je bil vodja raziskovalne skupine Vodogradbeni laboratorij na Inštitutu za hidravlične raziskave – Hidroinštitutu.

Med letoma 2004 in 2007 je bil vodja raziskovalno-razvojnega projekta Biološke metode čiščenja odpadnih voda v okviru Centra odličnosti Okoljske tehnologije (nosilec IJS). V letih 2006 do 2009 pa je bil nacionalni koordinator EU-projekta ScoreP.

Na sposobnost in uspešnost reševanja znanstvenih problemov kažejo njegova objavljena in recenzirana pomembna dela v domačih in predvsem v tujih znanstvenih SCI-revijah, ki jih je skupaj 40. Imel je več vabljenih predavanj doma in v tujini, naj jih naštejemo le nekaj: *New methods and their application in ecosystem analysis* (1993), *The Environmental Management Issues Related to the Lake of Bled* (1995), *The Application of Artificial Intelligence in Environmental Sciences and Modelling* (1995); vse tri na danski kraljevi šoli za farmacijo, København, več predavanj v okviru TEMPUS-ovega projekta: *The use of artificial intelligence in ecological modelling: An overview of Successful applications* (Uporaba umetne inteligence pri ekološkem modeliranju: Pregled uspešnih rešitev), *The Tenth International Conference on State-of-the-Art of Ecological Modelling, ISEM '95* (Deseta mednarodna konferenca o najnovejših dosežkih v ekološkem modeliranju ISEM '95), 11.–15. 8. 1995, Peking, Kitajska, o uporabi umetne inteligence pri ekološkem modeliranju na Univerzi Zvezne vojske v Münchnu, 1997, *Management training for municipal water authorities in the Danube River basin. Phase III, International conference, 1997, TIMCED, Ploiesti, Romania.*

Bil je tudi urednik in sourednik pri več tujih in domačih revijah, kot so *International Journal on Ecological Modelling and Systems Ecology*, ELSEVIER, Amsterdam, Nizozemska, *Acta Hydrotechnica*, *Web Ecology*, pri American Bibliographic Institute (ABI), WIT (Wessex Institute of Technology, GB), 1. sf *International Conference on Environmental Restoration*, 1997, CD, Ljubljana, Goljevščkovi dnevi med letoma 1998 in 2007 idr.

V Cobissu ima vpisanih 808 znanstvenih, pedagoških in strokovnih del.

Bil je predstojnik hidrotehnične smeri in Inštituta za zdravstveno hidrotehniko.

Poslovili smo se od spoštovanega in dragega kolege le v fizičnem smislu, med nami pa bo živel s svojimi deli in dejanji, na katera smo v slovenskem prostoru lahko resnično ponosni.

Hvala, Boris!

izr. prof. dr. Jože Panjan, univ. dipl. inž. grad.